

dosiaľ záložného práva na požiaru náhradu, ktorá nie je výťažkom z odpredaja mlátiacej garnitúry. Exekučné záložné právo nepredchádza na požiaru náhradu. Nadobudnuté exekučné záložné právo predavateľa nerozširuje sa na požiaru náhradu ani podľa poisťovacieho zákona. Keďže však vyplatenie je preca viazané na svolenie predavateľa, bolo treba dotyčne zbytku požiarnej náhrady rozhodnúť uvedeným spôsobom. Rekurzný súd na rekurz X. továrne zmenil usnesenie súdu prvej stolice tak, že vrátil aj pohľadávku X. továrne, a to v poradí pred pohľadávkou exekventov S. a B., tak že exekvent B. vyšiel na prázdno.

Najvyšší súd na rekurz exekventa B. obnovil usnesenie súdu prvej stolice.

Dôvody:

Je sice pravda, že výhrada vlastníctví k věci prodané na úvěr zaniká, vede-li prodatel na prodaný předmět exekuci (rozh. nejvyššího soudu č. 8527 Sb. n. s.).

Avšak v tomto případě není třeba se zabývatí řečenou otázkou, neboť i kdyby nevedla X. továrna na mlátičí garnituru exekuci, nenabyla by vlastnického práva na pojistné sumě, ježto prodatel, jenž prodal zboží s výhradou vlastnického práva, nestal se, bylo-li toto zboží zničeno požárem, vlastníkem pojistné sumy z pojištění, jež ujednal s pojišťovnou kupitel zboží vlastním jménem (čís. 11698 Sb. n. s.).

Vinkulace náhrady škody z pojistné sumy tvoří pouze práva a závazky, pokud jde o způsob vyplacení vinkulované částky, mezi těmi osobami, které se zúčastnily tohoto právního úkonu, t. j. mezi pojistitelem, pojistníkem a tím, v jehož prospěch vinkulace byla dojednána a provedena. Avšak vinkulační prohlášení samo o sobě nelze pokládati za zřízení zástavního práva ve prospěch této třetí osoby.

Z vinkulačního prohlášení, jehož obsah rekursní soud vůbec ponechal bez povšimnutí, není zřejmo, že takové zástavní právo bylo platně zřízeno na pojistné sumě, která je předmětem rozvrhu.

Z těchto důvodů bylo změněti nesprávné usnesení rekursního soudu a obnoviti usnesení soudu prvé stolice, odpovídající stavu věci i zákonu.

Čís. 17120.

Sľub daný vydatej žene treťou osobou, že sa postará o jej výživu, ak dá svoje manželstvo súdne rozlúčiť, je v rozpore s dobrými mravmi.*)

(Rozh. z 8. septembra 1938, Rv IV 116/38.)

Žalobkyňa predniesla v žalobe, že žalovaný naliehal na ňu, aby dala svoje manželstvo, ktoré uzavrela s N-om, rozlúčiť, sľúbil jej, že bude ju aj jej nezl. dcéru vydržovať, ak dojde k rozluke jej manželstva, cieľom

*) Porov.: Úr. sb. č. 2178, 3285.

urýchlenia tejto zdržal ju od toho, aby sa v rozlukovom spore, ktorý medzitým započal proti nej jej manžel, bránila a aby požadovala od manžela platenie výživného; žalobkyňa sa preto v rozlukovom spore nebránila a v dôsledku toho manželstvo rozlúčené bolo z jej viny. — Žalobou domáhala sa na základe uvedeného sľubu najmä toho, aby žalovaný zaviazaný bol platiť jej až do jej prípadného výdaja mesačne 1.000 Kč na výživu.

O b a n i ž š i e s ú d y žalobu zamietly. N a j v y š š í s ú d dovolaciu žiadosť žalobkyne zamietol z týchto

d ô v o d o v:

Prieči sa dobrým mravom úmluva, ku ktorej došlo v záujme rozluky manželstva, a to aj vtedy, keď k takejto úmluve došlo nie medzi manželmi lež medzi jedným z manželov a osobou treťou. Na tejto povahe úmluvy nič nemení ani skutočnosť, že úmluva tá obsahuje len majetkovo-právne dispozície v záujme rozluky manželstva. Žalobkyňa aj v dovolacej žiadosti príživkuje, že základom jej žaloby sú skutočnosti prednesené v žalobe a v jej prípravných spisoch, podľa ktorých »žalovaný jej sľúbil poskytnutie uvedené v žalobnej žiadosti, aby žalobkyňa nechala svoje manželstvo súdne rozlúčiť«, čo už samo o sebe činí úmluvu, učenú v záujme dosiahnutia tohoto účelu, za úmluvu proti dobrým mravom.

Pokiaľ žalobkyňa v dovolacej žiadosti zastáva názor, že spomenutý sľub so strany žalovaného bol jej daný »už aj po pravoplatnom rozlúčení manželstva«, z čoho potom vyvodzuje nesprávnosť právneho stanoviska odvolacieho súdu, podľa ktorého tento sľub bol iba pokračovaním predchádzajúcich sľubov, — stačí v tomto smere poukázať na právne pravidlo, že na neplatnosť (ničotnosť) úkonu priečiaceho sa dobrým mravom nemá vlivu ani dodatočné uznanie prevzatého záväzku so strany osoby zaviazanej, ani iné dodatočné upevnenie takéhoto úkonu prípadným ďalším sľubom.

Z týchto dôvodov bola neopodstatnená dovolacia žiadosť zamietnutá.

Čís. 17121.

I. Pri zápise do soznamu advokátov osoby, ktorá bola do soznamu kandidátov advokátstva zapísaná už pred účinnosťou zákona č. 144/1936 Sb. z. a n. (pred 1. júlom 1936), okolnosť, že žiadateľ zastáva ako vysokoškolský asistent úrad učiteľský, neprekáža tomu, aby do 5ročnej právnej praxi potrebnej podľa § 5, odst. 2, adv. novely č. 40/1922 Sb. z. a n. započítaná bola prax konaná žiadateľom, zapísaným do soznamu kandidátov advokátstva, skutočne a v dostatočnom rozsahu u advokáta v dobe spomenutej asistentúry.

II. Výbor advokátskej komory je oprávnený skúmať, či žiadateľ o zápis do soznamu advokátov prax, vykázanú formálne obsahom so-